

V vrtcu v Kozarjah je še prostor za eno skupino otrok. Zdenka in Irena sta s hčer-kama Anito in Katarino zadovoljni z varstvom otrok in se čudita staršem iz tistih krajevnih skupnosti, kjer ni dovolj prostora v vrtcih, da ne pristanejo na avtobusni prevoz otrok v sodobni vrtec Kozarje

KRAJEVNA SKUPNOST KOZARJE

Če bo denar, bo (prepotrebna) kanalizacija

Oklevati ne smejo! Kljub gospodarskemu stanju, v katerem smo trenutno. Žrtvovanja, predvsem denarna, bodo prav gotovo manjša, kot bi bile dolgoročne neugodne posledice za okolje in ljudi. Zato morajo v krajevni skupnosti Kozarje v najkrajšem možnem času napeljati kanalizacijo.

To je pravzaprav osnovni problem te mestne krajevnega skupnosti z 2750 prebivalci. Ob njem pa se pojavljajo še naslednji: oskrba z vodo za okrog 450 krajanov, trgovina, prometna povezava z mestom, slaba električna napetost, redka telefonska preprodnost in odrezanost od mestne infrastrukture.

To sta povzročila delno zahodna obvoznica, precej pa ukinitve zamisli o pozidavi Kozarškega polja.

Kot so napovedali predsednik sveta krajevnega skupnosti Franc Šebenik, podpredsednik sveta Marjan Stanovnik, predsednik KK SZDL Drago Žagar, predsednik gradbenega odbora Vinko Suhadolc, bodo o letoš-

njem reševanju teh pomanjkljivosti spregovorili tudi na zboru krajanov proti koncu tega meseca.

Predvidevajo, da bodo z okrog 600 metri cevi pove-zali mestni vodovod s krajevnim vodovodom v Žejah in tako zagotovili porabnikom neprekinjen dotok vode iz mestnega vodovoda. Tako vodo naj bi dobili tudi prebivalci zaselka ob cesti Dolomitskega odreda.

Med manjše pridobitve, ki jih bodo po močno skrčnem programu za letošnje leto deležni prebivalci ko-zarške krajevnega skupnosti, so zapisali avtobusna postajališča na Tržaški in novi Kozarški cesti, eno od štirih javnih telefonskih govorilnic (Žeje, Tomčeva ulica, gasilski dom, Podvozna pot), trafo postajo na A drugu v zaselku Žeje ter zabojnike za smeti v zaselkih ob cesti Dolomitskega odreda in v Žejah.

Avtobusi, avtobusi, ...

Vedno smo pisali le o mestnem avtobusu, ki naj bi vozil do Brezovice. Pozabljali smo, da bi ta v enakem

Kozarčani pravijo, da že trideset let čakajo na novo trgovino. Dve srednjeročni ob-dobji je že zapisana v občinsko resolucijo, pa imajo žal še vedno najmanj prodajnih površin na prebivalca. Pravijo, da je pri njih vse pripravljeno za gradnjo in, da upajo, da bo Mercator prihodnje leto resnično postavil novo samopostrežno trgovino tudi v Kozarjah

ce, Rakitne, Logatca in drugih avtobusov, ki vozijo skozi Kozarje, da ustavljajo na njihovih postajališčih pri prihodih in odhodih iz Ljubljane.

Samoprispevek za kanalizacijo

Po štiri tisoč dinarjev na hišo ter osem tisoč na obrtniško obratovalnico so prispevali za projekte za kanalizacijo za fekalne in meteorne vode med Dolgim mostom, Z obvoznico, železniško progo in staro cesto na Gimajnice. Gradili jo bodo v treh fazah. Potegnjena pa bo v šestih letih. Predračunska vrednost je 70 milijonov dinarjev. Polovico sredstev naj bi zbrali s samoprispevkom krajanov. Kanalizacija bo ustvarila udobnejše in bolj zdravo življenje okrog 2000 prebivalcem KS Kozarje. V krajevni skupnosti pričakujejo pomoč od občinske in zveze komunalnih skupnosti ter so prepričani, da krajan razumejo nujnost izgradnje kanalizacije.

S. J.

IZ POLHOVEGA GRADCA PRECEJ NOVIC

TV pretvornik ostaja prva želja

Malo je občanov (in verjetno tudi Ljubljancanov), ki ne bi poznali Polhovega Gradca in vse polhograjske doline, ki je prav gotovo med najlepšimi daleč naokoli. V krajevni skupnosti Polhov Gradec bi vse te lepote radi obdržali, obenem pa se trudijo, da bi krajanom kar najbolj olajšali življenje.

V 15 zaselkih živi skupno skoraj 2.000 ljudi, ki so združeni v 11 vaških skupnostih. Urejanja komunalnih problemov so se v KS že davno lotili sami. Lansko leto je »prineslo« številnim krajanom veliko dobrega. Tako je na primer osem staroselcev v Mačkovem grabnu in v Setnici dobilo elektriko. Brez toka tako v tej krajevni skupnosti ostajata le še dve domačiji – v vasi Belo in v Bezenici. Nekaj denarja je prispevala KS, saj ga je prihranila še od časov, ko je bilo financiranje drugačno (glavarina). Hojini polhograjski TOZD je prispeval 600 metrov kabla, krajan pa 75 drogov, ki so jih tudi sami postavili. Ob tej priložnosti pa elektrike niso dobili bližnji vikendaši, ki za svoje hišice nimajo urejene gradbene dokumentacije.

Lani je bila zgrajena tudi 3,5 kilometra dolga cesta na Ravnik. Krajanji so opravili več kot 2.500 ur prostovoljnega dela in razen strojnih del so tako rekoč opravili vse sami. Cesta jih je tako stala trikrat manj kot pa bi jih v primeru, če bi delo naročili. Lani so zgradili tudi nov most čez Gradašnico v Srednji vasi in vrednost opravljenih del je 1,9 milijona dinarjev, dejanska vrednost mostu pa presega pol stane milijarde. Dolg je 25, širok pa šest metrov. Težavnega dela so se lotili predvsem krajanji (osem jih je) za katere je novi most življenjskega pomena.

Vodovod do krajevnega praznika

Tudi preskrba z vodo je v krajevni skupnosti vedno boljša. Vemo, da je to območje letos suša zelo prizadela, zato je novi vodovod na Babno goro še toliko bolj pn, pomemben. Tudi delo je bilo zelo hitro opravljeno, saj so se o novem vodovodu začeli pogovarjati šele konec lanskega avgusta. Naredili so šest kilometrov primarnega, osem kilometrov sekundarnega vodovodnega omrežja pa bodo naredili letos. Stroške so tako rekoč v celoti krili prizadeti krajanji, ki jih je 65, pa tudi vikendaši niso zaostajali, saj so zbrali po 80.000 dinarjev vsak, poleg tega pa se skupaj naredili tudi preko 5.000 ur prostovoljnega dela. Zgrajeni so trije pretočni in en akumulacijski rezervoar. Upajo, da bodo vse delo končali do 12. maja letos, ko imajo krajevni praznik. Z novim vodovodom so uspeli preskrbo s tekočo vodo tako dopolniti, da je 80 odstotkov krajevnega skupnosti »pokrite«

z vodovodnim omrežjem. Lani so poleg tega odkrili tudi novo zajetje v Potoku, ki zagotavlja dovolj vode tudi ob najbolj sušnih dneh.

Za telefon bodo prispevali krajanji

Za krajane, raztresene po polhograjskih vzpetinah, oddaljene od večjega kraja, pomeni telefon rešitev iz marsikaterе stiske. V KS bi radi pripeljali telefonski kabel do vsakega zaselka in tako že načrtujejo gradnjo omrežja za vsake skupnosti Praproče, Briše in Setnik. To pa pomeni več kot 14 kilometrov omrežja, kar po lanskim septembrskih cenah stane okrog 2,8 milijona dinarjev. Tudi v tem primeru bodo stroške krili krajanji sami. Že lani so prispevali toliko denarja, da je bilo mogoče kupiti okrog 70 odstotkov potrebnega materiala. Delati bodo začeli letošnjo pomlad.

Se posebej pa »tišči« krajevno skupnost pretvornik, ki bi ga radi dobili, pa se že dvajset let zman trudijo. Pri TV niso nalezili na pretirano sodelovanje in Janez Novak, predsednik skupščine KS, Pavle Jan-kovec, predsednik sveta KS, Ivan Polajnar, predsednik krajevnega konference SZDL ter Jože Kavčič, dolgoletni družbenopolitični delavec v KS so v en glas zatrdili, da bodo vse skupaj spravili v predal, če jim letos ne bo uspelo priti do novega pretvornika. Stroške za vse ostale programe (zdaj še Ljubljano komaj dobijo pa še te slike skoraj ne vidijo) so pripravljali plačati sami, zemljo za postavitev pretvornika pa tudi že imajo. Brezplačno jo je namreč odstopila Marjan-ca Yartz iz Praproče.

Razvojni načrti za letos in prihodnja leta se sučejo predvsem okrog razvoja turizma, za katerega imajo res vse pogoje. Da bi načrte uresničili, bodo pritegnili vse krajane, spet oživel delo turističnega društva...

Med večjimi težavami, ki pa jim sami niso kos, je na prvem mestu polhograjski grad, ki zaradi propadla strehe že razpada. Načrti za obnovo so narejeni, denarja pa ni od nikoder. Verjetno pa ni krajevna skupnost ali naša občina edini, ki bi morali skrbeti za to, da grad ne bi povsem propadel. Letos bodo zobu časa skušali iztrgati tudi zadržni dom, ki prav tako propada. Radi bi naredili novo streho, ki pa bo stala 1,8 milijona dinarjev.

Pa še to: Po daljšem odmoru je spet odprt turistični dom, ki ga je zdaj vzel v roke zasebnik, ga obnovil in uredil. Tudi s te strani je KS precej pridobila. Polhograjska dolina bo od pomladi do jeseni gotovo cilj številnih izletnikov, z avtomobili in kolesi, saj bencinska suša marsikomu onemogoča daljše izlete. Svežega zraka in naravnih lepot pa Polhovemu Gradcu prav gotovo ne manjka.

IZ HORJULA

Rdeči križ uspešen

Lani v mesecu novembru je imela naša krajevna organizacija RK Horjul svoj redni občni zbor.

V pisarni KS se je zbralo lepo število članov. Na ta občni zbor smo povabili tudi predsednika KS Pavleta Zdešarja in predstavnika občinskega odbora RK. Izvolili smo nov odbor RK, v katerega smo vključili nekaj novih mladih članov. Tovarišica predsednica Tončka Klobučar je podala obširno poročilo o delu in življenju naše organizacije za štiriletno mandatno obdobje. Prof. Bertonec je pohvalil RK v Horjulu, podal obširno poročilo o nastanku RK ter o delovanju te humane organizacije po celem svetu.

Iz poročil je bilo razvidno, da je RK dobro vršil svoje dolžnosti ter organizirano vršil dobrodelne akcije. Posebno se je to odražalo pri zbiranju krvodajalcev dvakrat na leto. Zbiranje oblačil in obutve, dalje zbiranje denarnih sredstev od elementarnih nesreč, obiski bolnikov in invalidov itd. Za letošnje praznike so poslali čestitke, ter nad 75 let stare obdarili. Za osmi marec pa smo se spomnili naših mater, ter le-te obdarili in jih povabili na proslavo Dneva žena, ki so jo vsako leto pripravili učenci osnovne šole. Torej sodelovale smo povsod, kjer je bilo potrebno.

Prav v decembru v letu 1983 pa smo stopile v širšo akcijo zbiranja denarnih sredstev za mlado družino Jan-kota Kavčiča Horjul 42, ki mu je pogorela stanovanjska hiša. V megli, dežju in poledici smo se odpravile od hiše do hiše, ter potrkale na vsaka vrata. Pot je bila naporna in težka, a naletele smo na veliko razumevanje krajanov. Vsak po svojih močeh je poklonil svoj delež za nesrečnega pogorelega. Proti pričakovanju nam je ta akcija uspela. Zbrale smo veliko vsoto denarja. Tovarna Iskra je prispevala 66.000 din, vs Horjul 110.000 din, Lesno Brdo 6.000 din, osnovna šola 13.000 din. Ves ta denar skupaj smo dne 22. 12. 1983 odnesle Kavčičevim. Razložile smo jim, da so ta denar prispevali krajanji Horjula in okoliških vasi, kot prvo pomoč v nesreči.

Pogovor pravi: »Gorje mu, kdor v nesreči ostane sam!« Mlada Kavčičeva družina ne bo ostala sama. Takoj po nesreči so ji priskočili na pomoč sosedi, gasilci iz Horjula in Ljubljane ter požrtvovalno reševali kar se je še rešiti dalo. Tako kot smo osrečile družino Kavčičev, prav tako smo bile same zadovoljne, da nam je uspela ta humana akcija.

Vsem obdarovalcem prostovoljnih prispevkov, se naša organizacija RK v Horjulu prav najlepše zahvaljuje z željo, da bi bilo čim manj takih ali podobnih nesreč. Tudi družina Kavčič se vsem zahvaljuje za tako hitro pomoč v sili!

Ker pa se je leto 1983 izteklo, se ob tej priliki v imenu RK zahvaljujemo vsem našim krvodajalcem za darovano predragoceno kri, dalje naši KS Horjul, ter vsem dobrim ljudem za vso podporo in pomoč pri vseh naših akcijah in pri našem humanem delu.

Vsem skupaj želimo naj bo Novo leto 1984 zares srečno, polno zdravja in zadovoljstva, ter naj vlada mir na celem svetu!

Za RK napisala:

FRANCKA VRHOVEC

IZ HORJULA

Delegatski sistem na prekušnji

Z iztekom pravkar končanega leta, sta svet in skupščina KS Horjul dobila tudi prve preglednejše kazalce o delegatski aktivnosti v kraju. Pri tem pa so nedavne analize skupščine KS pokazale, da je bilo doslej še veliko premalo storjenega na tem področju in da so posamezne delegacije tudi sicer le polovično ali pa še manj izpeljale zastavljene naloge.

Krivic za to nerazumljivo pasivnost gre iskati že v načelnem zgrešenem pristopu izbranih delegatov k delegatskemu sistemu: neredki delegati vidijo v svojih SIS zgolj nekoristen privešek k že tako široko razvejanemu, a ne preveč učinkovitemu družbenopolitičnemu sistemu, zopet drugi pa dvigujejo roke, češ, saj je vse tako ali tako v rokah občinske skupščine in torej ni moč na kaj vplivati...

Temu čudnemu naziranju po svoje botruje tudi premajhna zavzetost samih vodij posameznih delegacij, da bi pravilneje usmerili svoje delegate in jih spodbujali k delu, kakor po drugi strani tudi sama izbira odnosno sestava delegacij. Delegati so bili več ali manj izvoljeni po ustaljenem vzorcu »numeričnega glasovanja«, pri čemer so dobili prvi na kandidni listi večino glasov, zadnji pa najmanj.

»Vsa ta slabo pretehtana volilna politika se nam zdaj posteno maščuje.« je ob tem pripomnil Jože Praprotnik, vodja delegacije za zbor KS. »Nedelo nekaterih delegacij je takorekoč na dnevnem redu, težko pa je zdaj kogarkoli odpoklicati. Da bi to dosegli, bi bil praktično potreben isti postopek kot na volitvah.

Sicer pa vseh delegatov nikakor ne gre dajati v en in isti koš. Nekateri tudi delajo. Tako se je denimo delegacija SIS za socialno skrbstvo (vodja Tončka Klobučar) do zdaj udeležila prav vseh sej, prav tako tudi delegacija KS za zbor KS (vodja Jože Praprotnik), medtem ko je delegacija SIS za vzgojo in izobraževanje (vodja Anton Čuk) izostala le enkrat samkrat. Število aktivnejših delegacij bi bilo brez dvoma še precej višje, ko bi ne bilo najrazličnejših objektivnih težav: več delegatov namreč prihaja iz precej oddaljenih krajev in so v celoti vezani na lasten prevoz. Možnosti za povračilo stroškov ali nabavno bonov pa vsaj za zdaj ni.

Problem zase je tudi samo delegatsko gradivo. To je pogosto kaj zapleteno in za preprostega človeka le komajda razumljivo. Tako se neredko dogaja, da človek sploh ne ve za kaj pravzaprav glasuje...

Seveda pa vse to slejkoprej ostaja zgolj slab izgovor za vse, ki se niso udeležili niti enega sestanka. To velja še posebej za SIS za kulturo, ki se sicer že vseskozi sooča s kar najbolj perečo problematiko (kulturni dom v Horjulu je že docela dotrajan in je nujno potreben popravila), kakor tudi za SIS za stanovanjsko dejavnost in otroško varstvo. Ostale delegacije pa so se sestankov udeleževale le polovično.

»Vsekakor bo treba v bodoče izboljšati tudi sam koncept našega dela,« je še pripil Jože Praprotnik. »Vse objektivnejše težave (npr. sestava bolj preproste gradiva) naj bi razreševali širše, vse subjektivne (kot je sama udeležba na sestankih) pa doma. Le tako bomo v celoti kos nalogam, ki so nam zaupane.«

BRANKO VRHOVEC